

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Фрітчард і Мек'Грегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

КЛЯСА ПРОТИ КЛАСИ В МІСЬКИХ ВИБОРАХ У ВІННІПЕГУ

Вже з минулого числа "Укр. Роб. Вістей" відомо нашим читачам, як приблизно стоїть вислід міських виборів у Вінніпегу. Мейор Веб вибраний величезною більшістю голосів. Бо за ним стояла не тільки вся міська буржуазія за винятком деяких лише угрупуваних, але й незалежна партія праці, ОБЮ, трейд-юніонів та взагалі всі реакційні трейд-юніони. Це був взірцевий "зворушливий" єдиний фронт буржуазії й лейборитів проти комуністичної партії.

Кандидат на мейора від комуністичної партії, тов. Пенер, дістав 3,954 — тобто, майже 4,000 голосів. Це є великий здобуток для компартії, коли порівняти, що трох партійних кандидатів в провінціанальних виборах в 1922 році дістали загалом 1,115 голосів, самий тов. Пенер в провінціанальних виборах в 1927 році дістав 2,015 голосів (одинок), а цього року — 3,954 голосів.

По вардах голоси тов. Пенера поділяються приблизно так: в першій варді 430 голосів; в другій — 769; а в третій — 2,743. Отже поверх дві третіх голосів дістав т. Пенер в третій варді, однак і в другій варді він дістав досить поважну кількість голосів.

Та все ж таки найцікавішим вислідом голосування є цього року в третій варді над кандидатами на алдерменів до міської ради. Кожних виборів північний Вінніпег є полем завзятої класової боротьби. Це не тільки тому, що тут, в порівнянні з іншими частинами міста, мешкає найбільше робітників, але й тому, що тут мешкає найбільша й найсвідоміша частина робітництва Вінніпегу. Тому кожних виборів буржуазія вживає так спритної тактики після вчасно складених планів. Памятаючи, що вона вже мала протягом чотирох років комуністичного алдермена з північного Вінніпегу у міській раді, тепер вона старалася всіма силами не допустити його до міської ради знову.

Цього року в північному Вінніпегу було шість кандидатів (трох вибиралося). Кандидували: "сіпярський" кандидат Бері, Блумберг і Дорвард з незалежної партії праці, Ферлей і Сендзяк, як "незалежні" і тов. Колісник від комуністичної партії. Перші голоси їх (одинки) ми подавали в минулому числі "УРВ". Тов. Колісник хоч мав цього року 542 перших голосів більше, як минулого року, то проте стовп на четвертому місці, тоді як минулого року стояв на другому. Тому ясно було, що тов. Колісник не вийде, бо на двійки від кандидатів інших угрупуваних, а тим більше цього року, коли всі вони йшли об'єднаним фронтом проти компартії, годі було сподіватися.

Та вже найкраще цей об'єднаний фронт виявився при розподіленні голосів.

Першим вислідином було Сендзяк. Розподіл його голосів дав для Бері 488, для Блумберга 122, для Ферлея 324, а для Колісника 108 голосів. Значить, для Колісника прийшло від Сендзяка найменше голосів, а для Ферлея прийшло втричі більше. Таке тісне споріднення було між жовтоблакитниками й польською шляхтою.

При третьому рахуванні вислідином було Дорвард. Від него 1,397 голосів пішло на Блумберга, 483 на Бері, яких проголошено вибраними. При четвертому рахуванні Блумбергової надшки, убого голосів Дорварда, Ферлей дістав 291 голосів, що разом дало йому 3,624 голосів і він зівстав вибраний. В. Н. Колісник дістав до 3,162 голосів. Отже незалежна партія праці шире з буржуазією попрацювала об'єднаним фронтом проти комуністичної партії, так шире, що втратила на її користь, одного свого власного алдермена. В 1929 році "незалежна" мала в міській раді сім алдерменів, в 1931 році — шість, а в 1932 матиме п'ять.

Ми вже згадували в минулому числі "УРВ", як буржуазія й лейборити з "незалежної" завзято працювали в цих міських виборах проти комуністичної партії, проти безробітних. Вже на самому початку кампанії було це видно, коли ННП не номінувала свого кандидата на ситі мейора, щоб не пошкодити Вебові, про що відкрито заявила вона устами Флая і Симкіна. Кілька днів перед виборами появилася відоме "інтерв'ю" (а на ділі заклик) лідерів лейборитських партій і трейд-юніонів у "Фрі-Прес" за Вебом.

Та це були тільки цвітки. Ягідки огидної роботи незалежної партії праці проти компартії виявилися саме тоді, коли на вибраний А. А. Гіпсом варіант цілі відділи домініаньної, провінціанальної і міської поліції наїхали на Укр. Роб. Дім, Воркерс Сентер, приміщення Меріота, арештуючи його одночасно. Цей наїзд поліції 19 листопада — тиждень перед днем виборів — двогодинні трусні, сконфікування виборчих бюлетнів в англійській і українській мовах, забрання багато книжок та інших матеріалів і варіант А. А. Гіпса — дехто пояснював, як просто "совпадення". Мовляв, поліція все одно мала робити наїзд, а на той час містер Гіпс нагодився із своїм варіантом на арештування Меріота.

Адвокат незалежної партії праці містер Гайман старався своєю заявою у "Фрі Прес" зм'якшити те враження, що його викликала поведінка лідерів "незалежної". Однак те, що вия-

вилася вже при арештуванні тов. Навізівського в часі другого наїзду на Укр. Роб. Дім і на помешкання т. Навізівського, показало, що в наїздах поліції на приміщення робітничих організацій лідери незалежної партії праці є активно заангажовані, що вони спільно працюють з поліцією.

Та ми вертаємо до виборів. Наїзди поліції, конфіскація виборчих бюлетнів, варіанти Гіпса — це активна виборча кампанія лідерів незалежної партії праці проти компартії й її кандидатів, бо ні буржуазія, ні лідери "незалежної" не хотіли бачити в міській раді комуністичного алдермена. Виступити на одній платформі з комуністами "незалежники" ніде не відважилися. На це у них не хватило ні сили, ні аргументів. Містер Гіпс мусів відійти з власного мітінгу, який розбили йому єврейські робітники. Тому свою активність він звернув в бік поліції. Це "аргумент" не переконування, але терору, застрашування, спінання розношування бюлетнів і т. ін.

З другого боку вся буржуазія північного Вінніпегу, не тільки українська, але й англо-саксонська, єврейська, німецька завзято працювала за Ферлеєм. Польська мала свого кандидата, щоб забрати голоси польських робітників, але також співпрацювала з ферлейськими сторонниками. Ціла хитра машина була пушена в рух. Доктори, рлістейські агенти, бізнесмени розписували приватні листи до своїх знайомих, до пацієнтів, косямерів, щоб голосували на Ферлея. Нам, наприклад, принесено приватного листа д-ра МекТевіша, написаного 25 листопада на його власному бланку, за його власноручним підписом, в якому він між іншим каже:

"So, as a personal favor I am asking you not to only vote No 1 for Mr. Ferley — but to work for him as well".

Отаким "a personal favor", що їх день перед виборами розносили й рознісали по хатах, було повно, не говорючи вже про інші брехні, фантастичні слухи, що їх поширювали проти тов. Колісника.

Незалежна партія праці, ціла виборча машина Веба, жовтоблакитники, польська шляхта й буржуазія інших національностей об'єдналися разом проти комуністичної партії, а головне, щоб недопустити комуніста до міської ради. В самий день виборів північний Вінніпег був вкритий автомобілями, що возили до виборчих пулів всіх, хто може ще в житті своєму не голосував.

Проте робітництво не залякалося ні поліційно-гіпсового терору, ні яких інших залякувань, ні тих боїв, що ними обставлені були виборчі пули. Воно цього року збільшило в самому північному Вінніпегу голоси на компартію на 542, а в цілому Вінніпегу дало на комуністичного кандидата на ситі мейора 4,000 голосів, а на кандидата на алдермена в третій варді дало 3,162 голосів.

А. А. ГІПС, МАРКУС ГАЙМАН І ПОЛІЦІЯ ТА ЇХНІ "СТУДІЇ"

В понеділок, 30 листопада в 3-ій годині пополудні Укр. Роб. Дім у Вінніпегу в одну хвилину був обложений поліцією з надвору в середині. Зайшовши до офісу тов. Навізівського, інспектор поліції Сміт показав Навізівському підпис — тільки підпис — А. А. Гіпса, посла незалежної партії праці з північного Вінніпегу до домініаньного парламенту, сказав влягнутися й йти. Забрано т. Навізівського так швидко, що майже ніхто в Укр. Роб. Дому цього не бачив. Забрали тов. Навізівського, поліція проте ще дві години тримала Укр. Роб. Дім в стані облоги.

Те саме відбувалося й в т. Навізівського в хаті. Поліція перевезла як в офісі т. Навізівського, так і в його хаті дуже старанний трус. Забрала всю родинну переписку, деякі фотографії, книжки і т. ін.

Дві години пізніше тов. Навізівського вибрано було на волю за кавцією в \$2,000. Було б вибрано скорше, але що ж зробіте, коли комунікація Укр. Роб. Дому із зовнішнім світом було перервано.

Дорогою й в поліції тов. Навізівському показано вибраний А. А. Гіпсом варіант на арештування його за надруккування "очернюючої" статті (ніяк нам не зрозуміло, як можна пана Гіпса очернитися?) у виборчому англійському бюлетні.

Коли справді мова йшла тут тільки про надруккування очернюючої статті, то при чому ж тут трусні й наїзди поліції цілими відділами, забрання книжок, газет, фотографій, а навіть домашньої переписки? Невже ж містер Гіпс думає, що й в книжках та в приватній родинній переписці пишеться на него очернювання, або фотографії є якогось очернюючого проти Гіпса змісту?

Коли на другий день рано тов. Навізівський ставився перед поліційною судією, то був свідком цікавої розмови між адвокатами: своїм оборонцем, Гріпбергом, та адвокатом Гіпса Маркусом Гайманом, лідером незалежної партії праці, який минулого року кандидував на ситі мейора у Вінніпегу проти Веба. Гріпберг запитав перед суддею Гаймана, що коли він в імені Гіпса обвинувачує Навізівського за надруккування очернюючої статті, то чому варіант є одночасно вибраний на трус, на забрання приватної родинної переписки, книжок, фотографій і т. ін.?

Гайман, зацікавившись, почав "выправдуватися" тим, що фотографії забрано, щоб дізнатися хто є директорами Видавничого Товариства, а приватні листи забрано, бо на них є стемплі чужинських держав. Коли Гріпберг запитав, що це має спільного з очернюванням Гіпса, то Гайман вже нічого не міг відповісти, заявивши, що "ми ці листи переглянемо".

"Ми", містер Гайман, лідер незалежної партії праці й поліція переглядають і студіюють приватно родинну переписку тов. Навізівського (фотографії вже перестудіювали й поїздили, принесла їх назад до хати Навізівського). Від коли містер Гайман, лідер "робітничої" організації, почав цікавитися такими "високими студіями"? Чому не "студіює" сам містер Гіпс? О, містер Гіпс в Оттаві?

Детективи в часі наїзду на Укр. Роб. Дім заявили, "між іншим", що вони виконують, наказ з Оттави.

Що ж нам лишається побажати лідерам незалежної партії праці на цьому новому полі діяльності? Лишається побажати нічого іншого, як... щасливого успіху. Признаємося — це кар'єра, якої ми, знаючи здатності цих панків від соціал-фашизму, все ж таки ніколи не сподівалися. От-так... "повагом, повагом"... а там може й до Скотленд ярду можна буде доскочити. МекДоналдові придалася б тепер люди з власного табору... ідеї, так би сказати, люди, а не сухі спеці.

БОЛГАРСЬКІ ПОЛІЦАЇ ЗАКАТОВУЮТЬ КРАЩИХ РОБІТНИКІВ

Замордували тов. Миколу Кофарджієва й студента Ненова, покатували до смерті письменників, розпочали шалений терор проти революційних організацій й їхніх провідників.

Відень, 12 листопада. — Із Софії повідомляють, що болгарська поліція заявляє, нібито вона викрила центральний комітет болгарської компартії. За даними поліційного повідомлення, заарештовано шість членів ЦК болгарської компартії, крім одного. Під час арешту вбито т. Кофарджієва. Крім одного, заарештовано членів окружних комітетів компартії в Софії й Варні. У самій тільки Софії заарештовано понад 120 чоловіка.

Не витримавши катувань, довівся Драків, якого поліція називає "керівником ЦК". Намагаючись також скоротити собі вбивчі й інші заарештованим.

Повідомляють про жахливі катування, що їх зазнають усі заарештовані. Студент Ненов помер від катувань. Пролетарського письменника Радовського й Занева в безнадійному стані перевезли до лікарні. Побойючись масових виступів робітників, поліція заборонила громадський похорон тов. Кофарджієва.

Фракція робітничо-селянського блоку подала до парламенту протест проти вбивства Кофарджієва й системи поліційних катувань, вимагаючи негайно звільнити заарештованих, притягти до суду вбивників скасувати закон про "оборону держави" й легалізувати компартію.

6 листопада відбулася численна студентська демонстрація протесту проти вбивства Ненова.

ЦК компартії Болгарії випустив відеозву, в якій заявляє, що всупереч ударові, що його завдало партії й робітничій класі вбивством Кофарджієва, ЦК стоїть на варті й закликає партійні організації та трудящі маси ще міцніше згуртуватися навколо партії для масової боротьби проти нового наступу реакції.

СТУДЕНТИ В ТОРОНТО ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ 98-ОЇ СЕКЦІЇ

ТОРОНТО, Онт. — На 25-го листопада студенти університету в Торонто влаштували дебати, які без сумніву виторвали між ними нову політичну атмосферу. Темою дебат було питання про Радянський Союз, а сама резолюція звучала: "Рішено, що цей університет вискаже свій жаль з нагоди існування Радянського Союзу".

Коли повину резолюцію взято під голосування, то 143 студентів голосували за нею, а 301 проти. На самим початку мітінгу прийнято резолюцію величезною більшістю голосів, в якій студенти домагаються скасування 98 секції карного закону, на основі якої засуджено недавно в Торонто 8 комуністів.

Лиша частина резолюції, що добралася звільнення засуджених комуністів, була відкинена головою мітінгу, який заявив, що така резолюція є не на міраж, бо вона становить зневагу до суду.

За резолюцією, тобто проти Радянського Союзу, промовляв студент С. Гюз. Він наводив статистику вбитих "диктаторів Леніна" поліцаїв, професорів і попів.

По цим слідувала саркастична замітка про "любів" в Радянському Союзі та про те, що там не було особистої свободи перед революцією і будицею, що немає її й нині. До резолюції промовляв також лін В. Л. Ліндон Сміт, який між іншим сказав, що радянська си-

НЕДОБИТКИ ПЕТЛЮРІВЩИНИ МЕТУШАТЬСЯ

Не pomoже крукові мило, а мертвому кадилу.

Недобитки петлюривщини все ще оббивають пороги в прилімаленьких міністрів імперіалістичних країн, лижуть панську пантофлю, пророкують швидку "загибель більшовизму", радять імперіалістам "не гаяти часу" і швидше йти війною проти СРСР... Одне слово — все це вони метушаться, вийняти і сдинити, мов скажеш пси. Особливу "активність" виявляють ті з них, які свого часу трохи підживилися на "міністерських" посадах за Центральної Ради, директорії тощо. Вони й тепер... величають себе "міністрами УНР" і "офіційно" дискутують з капіталістичними урядами.

Газета "Український Прапор", що виходить у Берліні, повідомляє про останні "офіційні" кроки колишнього й "теперішнього" "міністра" закордонних справ "Української Народної Республіки" Шул'гинна. (Ця "УНР" міститься з усією своєю "територією" і "міністерствами" в одному з фаршавських готелів). Шул'гин, за словами "Українського Прапора", останнього часу надіслав "від імені УНР" дві "офіційні" записки: одну до французького мінзаксправ Бріана, а другу до Ватикану — папі римському.

В записці до Бріана Шул'гин "застерігає" Францію від стесунків з СРСР, бо, мовляв, "більшовизм вже цілком загубає". Далі Шул'гин заявляє, що "влада на Україні належить з права урядові УНР". До записки Шул'гин додав "науковий трактат" петлюривця Садовського, який "доводить", що "більшовизм — це азійщина", що "більшовизм — це домінінг", і взагалі повторює всі старі безглузді антирадянські наклепи й брехні.

Щодо Шул'гиногової "записки" папі римському, то "Український Прапор" пише, що докладно зміст її невідомий. Проте зазначається, що в ній Шул'гин від імені "УНР" прохає папу залучити всіх українців до "хрестового походу проти більшовиків". До цієї "записки" петлюривці теж приклали додаток: брошуру якогось Юрченка під заголовком "Пекло на Соловках", в якій повно найбезглуздіших вигадок і найфантастичніших брехощів про "більшовицькі страхиття".

Дуже тісно стоїть "УНР" та її "міністрам" в кімнаті варшавського готелю. Кортить їх Радянська Україна, свербять руки, але... надто короткі вони. Метушня, "записки" й брехні поможуть їм, як мертвому кадилу. Для решток петлюривщини тільки й ходу, що з мосу та в воду.

"ВИМИРАЮЧА РІЛЬНИЧА КЛЯСА" НА ВОЛНІ.

Величезні поміщики на Волоні (під Польщею) відбули свій з'їзд 25 жовтня, на якому положення поміщиків змалювали такими словами:

1. Катастрофальне положення обшарпників, з яких 50 відсотків стоїть перед руїною; 2. Поміщики провадять свої господарства так, що вони не дають їм доходу ні на сплати величезних кредитів, ні на плачення податків; 3. Без шпунчої урядової підтримки ця вимираюча рільничка класа мусить загинути.

Чим скорше вона загине, тим краще. Але цим плачем вона домагається від держави "шпунчої урядової підтримки".

Шпунче впоркування тут також мало pomoже. "Діло", "Радянський Союз" признає, що він має диктатуру, коли в Канаді ми маємо теоретичну диктатуру, яка є в дійсності диктатурою тих, що посідають засоби продукції.